

z dnia 14 sierpnia 1924 r. Nr. VIII A — 1059, a ograniczonego od zachodu gruntami wsi Tołkuny, od północnego wschodu szosą Nowojelnią — Zdzięcioł, od południowego wschodu ulicą, oznaczoną na wspomnianym planie Nr. 8, oraz od południa gruntem Skarbu Państwa, — za cenę 7.500 zł.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

242.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1934 r.

o wynagrodzeniu za grunty, wywłaszczane na rzecz gminy.

Art. 1. Cena wykupu prywatnych gruntów, wywłaszczanych w granicach osiedli na rzecz gminy, a przeznaczonych na ulice i drogi gminne wraz z gruntami pomocniczymi, wynosi jedną dziesiątą ich ceny szacunkowej. Przepisu tego nie stosuje się do tych części ulic i dróg, które położone są poza pasem o szerokości 20 m, biegnącym przez środek ulicy lub drogi, przewidzianej w planie zabudowania.

Art. 2. Cena wykupu prywatnych placów, targowisk i skwerów, użytkowanych na cele publiczne, a wywłaszczanych w granicach osiedli na rzecz gminy, wynosi połowę ceny szacunkowej.

Art. 3. Przepisy artykułów 1 i 2 odnoszą się tylko do gruntów, które odpowiadają wszystkim niżej podanym warunkom:

- a) grunty te do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stale były użytkowane na cele publiczne;
- b) grunty te zostały przeznaczone prawomocnym planem zabudowy danego osiedla na ulice, drogi, place, targowiska lub skwery;
- c) właścicielami gruntów tych są jeszcze te same osoby lub ich spadkobiercy, które były ich właścicielami w dniu oddania gruntów na powyższe cele;
- d) właściciele powyższych gruntów lub ich spadkodawcy byli w dniu oddania gruntów na powyższe cele albo przed tym dniem właścicielami terenów, przylegających do wymienionych gruntów;
- e) na gruntach tych niema innych budowli, niż stanowiących własność gminy.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

243.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 marca 1934 r.

o pomocy lekarskiej dla żołnierzy wojska i marynarki wojennej oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 14, 28 ust. 1, art. 37, 39, 45 i 46 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) oraz art. 59 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) zarządza się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia wstępne.

§ 1. (1) Pomoc lekarska przysługuje:

- a) żołnierzom zawodowym w stanie czynnym;
- b) żołnierzom zawodowym w stanie nieczynnym, jeśli pobierają uposażenie;
- c) żołnierzom nadterminowym, pełniącym czynną służbę wojskową;
- d) oficerom rezerwy, powołanym do czynnej służby wojskowej, celem przemianowania na zawodowych;
- e) podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną;
- f) podchorążym (uczniom szkół kształcących na oficerów zawodowych) pełniącym czynną służbę wojskową;
- g) żołnierzom rezerwy, odbywającym ćwiczenia wojskowe lub dodatkowe ćwiczenia wojskowe;
- h) żołnierzom zawodowym w stanie spoczynku;
- i) oficerom i chorążym rezerwy i pospolitego ruszenia, tudzież żołnierzom zawodowym w stanie spoczynku, pełniącym czynną służbę wojskową w czasie wojny, mobilizacji, lub na podstawie zarządzenia Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga;
- j) podoficerom i szeregowcom rezerwy i pospolitego ruszenia, pełniącym służbę czynną w czasie wojny, mobilizacji, lub na podstawie zarządzenia Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

(2) Pomoc lekarska przysługuje również członkom rodziny żołnierzy, wymienionych w ust. (1) pod lit. a), b), d), i).

(3) Za członków rodziny należy uważać osoby, wymienione w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

§ 2. Pomoc lekarska obejmuje:

- a) poradę lekarską wraz z zapisywaniem i wydawaniem środków leczniczych i opatrunkowych;